

[Voigt]

**Begrundelse.**

Når jeg har fundet det nødvendigt at bruge folketingets spørgetid i denne sag, skyldes det, at det ikke er lykkedes at få mit brev af 30. marts 1978 til ministeren om, hvordan det forholder sig i sagen med Rasmus Madsens udøvelse af sit job som prøvesagkyndig, besvaret. Jeg beklager naturligvis, at ministeren ikke på 39 døgn har været i stand til at besvare et af de breve, som man gentagne gange har anvist som fremgangsmåde fremfor benyttelse af spørgetiden. Det er sørgeligt, at man fra regeringens side ustandselig i massemedierne klandrer fremskridtspartiets medlemmer for at benytte spørgetiden til at få belyst de problemer, der tynger borgeren i hans hverdag, når man fuldstændig ignorerer de henvendelser, man retter i brevform. Nu må denne usaglige kritik da forstumme.

*Besvarelse (19/5 78):***Justitsministeren (Erling Jensen):**

De køreprøvesagkyndige anvender samme bedømmelsesgrundlag over hele landet. Som det fremgår af mit svar til spørgeren i den konkrete sag, gælder dette også de køreprøvesagkyndige på Langeland.

Til *socialministeren* (12/5 78) af:**Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):**

»Finder ministeren, at det er en rimelig behandling af kommunerne, at de ikke rettidigt er blevet gjort bekendt med, at de kunne blive nødt til igen i 1978 at betale de pædagogstuderendes vikarudgifter vedrørende konferencetimerne i daginstitutionerne?«  
(Spm. nr. 776).

**Begrundelse.**

Siden marts 1977 har problemet været drøftet mellem socialministeriet, undervisningsministeriet og Kommunernes Landsforening.

I 1977 løstes det ved, at socialministeren via Kommunernes Landsforening henstillede til kommunernes socialudvalg, at de betalte beløbet som en engangsforeteelse. Udgiften henhører under undervisningsministerens område, men hun havde ikke penge på budgettet, og det var vel for at fri undervisnings-

ministeren for at søge en tillægsbevilling, at udgiften blev lagt over til kommunerne.

Siden har ingen hørt mere til sagen, før de studerende nu står og skal ud i praktik og det viser sig, at seminarierne igen ingen penge har på budgettet og derfor igen henvender sig til socialudvalgene og anmoder om, at man her lægger pengene ud.

Sagen er bare, at heller ikke socialudvalgene har penge på budgettet, og det er efter spørgerens mening lige groft nok, at et socialudvalg skal gå til byrådet efter en tillægsbevilling for at kunne betale en udgift, der er kommunen totalt uvedkommende.

*Besvarelse (19/5 78):***Socialministeren (Eva Gredal):**

Vikarudgifterne ved praktik på daginstitutioner har hidtil været finansieret som institutionsudgifter ved betaling fra henholdsvis staten, kommunerne og forældrene og ikke, som det synes antaget i begrundelsen til spørgsmålet, som en ren statsudgift under undervisningsministeriets område.

I 1977 blev det aftalt ved forhandling mellem formanden for Kommunernes Landsforening, undervisningsministeren og socialministeren, at institutionerne fortsat skulle afholde de omtalte vikarudgifter som hidtil, men således at der så vidt muligt med virkning fra 1. april 1978 skulle søges tilvejebragt en ordning, hvorefter udgifterne fremover blev overført til de respektive seminariers konti på finansloven under undervisningsministeriet og socialministeriet.

Det kan derfor oplyses, at der fra de 2 ministeriers side er taget skridt til at få de bevilgende myndigheders tilslutning til gennemførelse af denne ordning.

Til *indenrigsministeren* (12/5 78) af:**Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):**

»Er det rigtigt, at der foreligger en beslutning om, at kommunerne fremtidig skal have deres bloktilskud beskåret med et beløb svarende til, hvad disse i 1977 betalte for undervisningsministeriet i form af vikartimer i forbindelse med de pædagogstuderendes konferencetimer?«

(Spm. nr. 778).

**Begrundelse.**